

Önd god.

Ysack Bengtström f. i Hägestad 1861, berättar:

Da jag bodde i Kläggeröd, Skimminge, sen i
Altona, Skimminge, det var 1904-14, tala jag
med min granne Nils Nilsson, som hade in-
nehått tidigare Rödde Nygård i Everslöv. Da
jag innehade gården (Nils Nilsson f. 1830) kom
en person till mig i ett ärende. (Nils Nilsson
yltst vidskedlig). Han gick in i manesed-
kostallet och denne hade ordet om sig att ha
en "önd god." jag blev gelen, gick ut och
tog och vred näsan om för honom att det
blödde. (Nils Nilsson, stor och mycket stark.
Den misshandlade: var för görda så, vi äro
bekant folk. Nils Nilsson: jag skall läsa
dig att inte inget bland mina husdjur, da jag
går med. Mannet för personen som han miss-

3813

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

2

handlat villes han icke uppgivas. För omkring
15 år sen kom en helt skräddare från ~~Kattegården~~
Klättervåg, som var även köhandlare till
Jöns Persson i Leostorp, Everlövs socken,
och Jöns Larsson och Jöns Persson voro
Everlövs pojkar leda och skolkamrater, de
äro nu något till 60 år gamla. Jöns Persson
var lika vidkeplig som Nils Nilsson.
Dörren till koladan städ öppes och Jöns
Larsson var ute för köhandel. Slängs in
i kvotallet och nu kommer Jöns Persson
med en fart, hugger händer om skräddarens
~~händer~~ ^{händer} att det blödde. Han hade intet ordet
om sig att ha en "önd jod", men blev dock
särmisskandlad av en behant. Sedan säga
han icke ge dit mer. Blodet skulle hindra
otus i ledan. Alft. 1933 av: J. Bergström, Åmurey

Gissningslek.

En lek i Högstads pinn 1870 telet var, att gissa vem
en annan person denne tyckte läst om.

A. och B. har kommit i tygethet överens om,
att de A. är gissare och B. uppräknar namnen
från en del personer. C. har i tygethet sagt B.
ett namn från en person. B. har i tygethet sagt
A: när jag nämt en person från annan sochen,
så är det, det friföljande namnet. B. vilken per-
son tycker C. läst om är följande: Per. A. nej.
B. Lars. A. nej. a. s. v. till sist säger han från
Ols Per i Baldringe. A. nej. B. Lissa. A. ja.
A. gissa rätt. Nu skall en annan jungfru
som A. men C. och B. måste först i tygethet
träffa deras överenskommelser. Det behövs
inte alltid vara en från annan sochen.

Skript. 1933 av: J. Bergström Skrupp

uppt. av J. Bergström
1933.

3813

Bläntorpss born, Sk.

85

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Gengångare.

Elna Bergström, f. i Bläntorp, 1867 säger:

När jag var 4 eller 5 år, kom här ett par unga
folk att bebo huset vid vår södra gräns.

De hade inte bott där mer än ett års tid, men
hette Petter Nilsson. Kvinnan dö, utan ett
förut ha blivit förlussad. De hade doktorn
där, men han kunde inget göra och hon dö.

De kläddes henne och lade henne i en kista,
och lade locket på. Skyle-lasen hade de inte
glömt att göra henne. Om morgonen var locket
ett vält ned på golvet och mannen blev för-
skräckt. Nu sprang han och kalla på folk.

De kommo, och nu beslöt man sig för, att
hämta doktorn igen, i tanke om att hon
var skendöd. Doktorn kom och förklarar,
att hon var verkligen dö. Hon blev

begravnen om söndagen och om natten som
 hon i sin svefning och stöd och letades efter
 något i ett skåp. Mannen kände igen henne,
 men i försäkrelsen vågas han inte säga
 något. Min mormor Elna Andersdotter, f. i
 Skåtorp 1802, var kommen upp till moor ett
 hus med 2 tunnland jord, hade vi. Petter
 Nilsson kom och såde, att hans hustru gick
 igen och sökte efter något. Mormor var
 med då man klädde henne, så att hon
 visste att hon fått skylt-lase. Mormor:
 Det finns icke annat att göra, än att gå till
 Åsumspåren. Ett bud sändes dit. Åsums-
 påren: har ni givit henne leon-plagg med
 sig i kistan? Sändebudet: nej. Åsumspåren:
 där ligger felet. Nu skrev Åsumspåren upp
 för ett papper vad de skulle lägga i gravnen

Det var sådana plagg ett nyfött barn förgrå
sig och särskilt sade krusnsprigen, glömn
för all del inte gridestenen. Nu skall ni
skatta hül i graven, att ni kan komma till
kistloch. Petter Nilsson gick ner och sade
till ringaren om han ville om kvällen, skatta
häl ner till kistan. Petter Nilsson gick
om kvällen ner och lade kantan med
leonnplagg och gridesten i hilet för kiste-
loch och ringaren och Petter Nilsson
jämnde hilet, men sedan gick han ro
i sin grifte kammur, och kom aldrig mera
och visade sig. Det börja bli omödeligt att
giva en sådan kvinna dylikt med sig i
graven, man ansåg numera, att sådant inte
var nödvändigt, men det var det.

1933 av: Wm. Murray

3813

En försvennen kyrka.

Isak Bergström, som boende i Flimminge, f. i
slaget 1861 berättar: Slår var en gulblå
jons Hansson i Brängalick, Flimminge,
född omkr. 1840, han sade: Svenssnaden är
byggt på en kyrkogård. Sleggsnaden är
alla delägna på kyrkogården. När jag var
syftare i Svenssnaden såg jag om nätterna
likprossioner komma lihrande med en
likkista över gården och en mängd röda
kalvar sprango omkring i ladan och ut
över gården. Jag tänkte: ja så det är såda-
na kalvar, då vill jag inte vara här, utan
slute. Men det är så länge, sen kyrkan var
här, att ingen vet när den blivit riven.

Ulyft. 1933 av: Bergström, Isak